

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ ओं वज्रसूची
प्रवक्ष्यामि शृणु मत्तानभेदके ॥ हृष
णोत्तानहीनानां भूषणोत्तानचक्षुषा
ब्रह्मणोत्तानत्रियैवैश्वर्यपूजाचक्षा रोवा
णोत्तानोत्तानोत्तानप्रधानः ॥ इति वेद
वचनं निरूपितं स्मृतिभिरुक्तं च न

वोचः मस्ति को ब्रह्म नो नामास किं जीवः
किं देहः किं जातिः किं वर्णः किं पांडि
त्यं किं धर्म किं धार्मिकं किं संज्ञेति इति
प्रष्टो विवकल्याः प्रथमं जीवोः ब्रह्म ।
एतन्निवेत ॥ तर्हि सर्वस्यापि जनस्य
जीवैकैकपत्न्यात्तस्मात् जीवो ब्राह्मणेण

परास्तेन्यासिनः स्नातकासौरानीलय
दृष्टपदनिरताबौद्धाजिनाश्रयका प
कष्टरताक्रियापथगतास्तनन्तोतोवेवि
ता तस्माद्ब्रह्ममनेस्वभासकमयधीरः
संश्रयेत् शेषापाशुपतामहाव्रतधराः

व. १३ कालासुखाजगमागणेशः सकलष्टदे
 गणधति ध्यायेति चित्ते निशंशकाः को
 लकुलो गनार्चनरत्नाकाया लिकाशाभ
 वापते यो हि मन्त्रं वनिरत्नालेन तत्तत्तावे
 चित्ताः शचीयावदुदोत्तितादुतिरत्नान

प्रवृत्तामायसाः नानातीर्थनिषेवका
जयपराशमौनस्थितानिर्मशः तित्तवा
नशानादिनात्मदमनेदतावधानापर
पत्तेयेखड्गखभारनिदतास्तेनननोवचि
ता आर्थावाञ्छनराः स्वतर्के निप्रणाटे

क
१३
हात्मवादेयनाः सर्वेष्वामतिरस्ति इह
दृष्टगोष्ठितपराशक्तिकाकल्पारप्रभ ।
जेतियाजनरतामृतैषु येतिर्दृष्टयतेवा
मादिकफलमेवविफलनेवास्तिमोक्ष
कथ्यतेपरेऽदानीमहावाक्योऽयम्

खेनवोधः कथ्यते यमनिनियमादिर्म्
यनमेव नानामधिकारेणामुखेन शु
दाय नत्रयमा शुद्धिमा सत्यमसायत्र
संप्रचर्यापरिश्रद्धाः एतेपंचयमाशेण
वसेनोवस्वाध्यायस्तपः ईश्वरप्रणि

व.
१५

५२
यान्नानि नियमात्तत्र महावाक्ये तत्पदे ।
नेपथे चैति यदुदयमस्ति तत्तस्य नेपथे
सर्ववाच्यार्थे लक्ष्यार्थे च कथयामि न
तस्य वाच्यार्थमाद्योयाभिः सकलजगदु
पार्थैः स्थिति लयकारणरूपत्वात् सर्वज्ञः

सर्वेश्वरत्वात्सर्वशक्तिमानसर्वकाम
फलप्रदश्चपरोक्षेणसद्वर्तमानःस
न्मज्ञानमानन्दमादित्यैवेतन्मययत्न
त्यदवाचाधिदुति शुचतत्परलक्षार्थ
सर्वज्ञः सर्वेश्वरःसर्वशक्तिमान्भव

क
१५
व

ति इति सर्वकामप्रदो न भवत्यपरोक्षे।
एतद्वर्तमानोऽपि न भवति किन्तु।
केलं सत्यज्ञानमानेऽदितीयस्वरूपे
वेतन्य इति न लक्ष्ये अथ न तदस्या
वाच्यार्थः कथ्यते शोचन् अक्षुब्धजिह्वा

आणपंचवृद्धिद्वयसहितः आणपा
नव्यानौदानसामानादिदृशवायुसदि
नो मनोवृद्धिशब्दकाराश्रितः सजः ।
श्रेष्ठः करणचतुष्टयसहितशब्दसंघर्ष
द्वयरसगंधवाचनादानगमनविसर्ग

५५

क
१६

नेह संकल्पविशयाभिमानानुसंवर्धो।
त्मकश्चतुर्दशविषयसहितः अतम
यथाणमयमनोविज्ञमनेयश्चानंद
सयः एतैः एवकोशसहित आदि
वक आदिभौतिकप्यात्मकनायत्रय

३

सहितः सत्वरजस्तमोगुणत्रयसहितः
अशनापिमासाशोकमोह जरा मरणा
सहितः आयतैश्चालिबर्धनैर्विपरणाम
नै अपह्नीयते विनश्यति इति षड्
विकारसहितः सर्वदयस्थितैर्वैतन्यै

ब

१२

नैपट्टवाचार्यः अथतन्मदस्यलक्षणा
यकथ्यते एतत्तथैकचेतन्यमेवम
न्येज्ञानानंतानेदादितीयंचैतन्यंअ
ततदेवाह सत्यंज्ञानमनंतब्रह्म।
तिएकति सत्यमित्येकं ब्रह्मज्ञानं।

दमित्येकं पुत्रैषणालोकेषणत्रयस
हितः भूतभाविष्यत्वर्तमानकाला
त्रयसहितः ब्रह्मविमेतावतिब्र
ह्मानित्येकसंज्ञेतिस्वप्रकाशः स
द्गुरुगुरुससत्यशास्त्रेनविज्ञानश

वृद्धेन तन्मित्रस्वरूपमुच्यते अनेन तं
वृद्धेनाखंडमुच्यते वरुणशब्देन परि
पूर्णमुच्यते एवमेव अद्वितीयं चेत्
न्यं वरुणतत्त्वमसि वरुणादमसि इ
ति ज्ञात्वा प्रबुद्धः सत्कृत्य कृत्या भवे

ते ब्रह्मेव सन् ब्रह्माप्येति विमुक्त
श्च विमुच्यते इत्यादि श्रुतेरेवं स
निश्चयात्प्रबुधः स जीवन्मुक्तः
प्रारब्धकर्मजनितफलावधि
लोका ननु नृशूद्रकुर्वन्नेवावतिष्ठ

व १५
ते ज्ञात्वापि सर्पसर्पास्यं यथाकं
पंनमुंचति विध्वस्ताखिलमोहा
यमोहकार्यं तथात्मवित् निर्मु
व्यापित्वचसर्पः स्वस्वदृष्टं नमुंच
ति स्वदृष्टान्तानुभूत्यादिप्राप्ताभू

न भवत्येव ॥ अथ सुदेहो ब्राह्मण इति
चेत् ॥ तर्हि चांदा लपर्येतं मनुष्याणां
देहस्य जरा मरण धर्मदृष्टानां तस्मा
देहो ब्राह्मणो न भवत्येव पुनर्देहो ब्रा
ह्मण इति चेत् ॥ तर्हि पितृमातृश
रीरदहनात्पुत्राणां ब्रह्महत्यादिना

व. २
षः संभवेत् ॥ तस्मादेहोवासाणो न
भवन्त्येव ॥ अन्यच्च जानिब्राह्मण इति
चेत् ॥ तर्हि अन्यजान्यासमुद्भवाम
हाऋषयो बहवः संतीति ॥ ऋषिः
शृणोः शृणोः कौशिकः कुशास्त ॥
अथ स्य कलशा जात ॥ इति श्रूयते

पतेषां ज्ञान्या विनापि सस्य कस्तान् वि
शेषान् ब्राह्मण्य सत्युत सप्रयते
मोतसः पाषाणेषु बाल्मीकिः वा
ल्मीकिं व्यासः कैवर्तकन्यायां वसि
ष्ठ उर्वपुषा ज्ञानः विश्वामित्रः दक्षि

व. ३
यायाम् तस्मान्नात्याब्राह्मणेन
भवत्येव वर्ण इति चेत् ब्राह्मणः
श्वेतवर्णः क्षत्रियोरक्तवर्णः वै
श्यः पीतवर्णः शूद्रः कृष्णवर्ण
इति वचनात्सर्वेषां सेव ब्राह्मण

स्ति निराकारस्य शून्यतो भयपक्षे
हीनवस्तुज्ञानं मोक्षः केचिद्वदन्ति
केचिदेकदेशे कसिद्वातकथितं
किं विधानं मोक्षः केचिद्व्यापक
सकलाशमणास्वार्थनिर्दिष्टावा

व. ८
रकरणं मोक्षः किंचित्मनोवांका
विकल्पविकेदलक्षणमोक्षः ३
निकेचिन्मनः पवनध्मेयध्यान
धारणमोक्षः केचित्दृष्ट्याहृष्टे
ज्ञानभावो मोक्ष इति केचिन्महा

वाक्पविचारणं मोक्षः केचिन्मया
मांसास्यादनसुरतकी जालीला
विन्नासविभ्रमानंदमयो मोक्षः
केचिदस्तिनास्ति इत्युभयज्ञानके
दो मोक्षः केचित्सेहं भावसम

व.
१५

सत्त्वमोक्षः केचित्स्वात्मानेदवोय
मयोमोक्षः केचिज्जाहास्यापन
भस्माधूलनमोनां गीकारदेवमो
क्षः केचिन्नानातीर्ययात्राजय
हवनव्रतैरेवमोक्षः इतिकेचि।

स्याचरन्तं गमजात्पि हिंसा के शेषात्तया
दृष्ट्या भ्यासा वेद मोक्षः पक्षेष्वा संक
स्यानि कल्याणस्यारदृष्टान भेदाः व
हवः संति तर्हि न भवति मोक्षपदं ॥
सर्वेषामिति किंतु यो महा वाक्मवि

वरणेनोक्तः समष्टिचष्टिहूयैयं
व. यंचतत शहंसवलवाच्यपरित्यज्य
१ सुहलदयस्तसंगीकृत्ययजीवपर
मेश्वरयोरेकासपवमोदः सक
यथासहादाकाशेवटपटोपाधि

वर्णदशनाद्वर्णपित्राह्यएवहेतुर्ना
स्ति अन्यश्चपादित्यंवाह्यएवश्रुतिः
चेते तर्हिद्वित्रियैवेषपशूदादयो
पि षट्षट्यार्थवाक्यप्रमाणावि
ज्ञानवहवःसंति तस्मान्पादितं

व
४

ब्राह्मणो न भवत्येव अन्यच्च धर्मो ब्रा
ह्मण इति चेत् तर्हि त्वत्रियं वैष्णवं
शूद्रयोश्च दृष्ट्वा एते धर्मकारिणो व
दवः सन्ति तस्माद् धर्मो ब्राह्मणो न
भवत्येव अन्यच्च धर्मिको ब्राह्मण

इति चेत् न हि द्विविधं वैश्वश्रुतादयो
पिकत्याद्यान कर्म इति चेत् ब्राह्म
णः श्वेतकर्मा शान्तवर्षाणि जीवन्ती
तद्विद्यस्तदर्थं वैश्वश्रुतादयो श्रुते
स्तदर्थमिति नियमाभावात् नस्मा

व.
५
द्वाल्पाण्येकस्मापिनहेतुः शान्तदानयो
दानहिरण्यदानमहिषीदानदाना
शेवहवः संति तस्माद्दार्मिको ब्रा
ह्मणानभवत्येव किंतु करतला
मलकमिव पृषत्परोक्षेण कृता।

र्थः तथाकासरागद्वेषादिरहितः
प्रासदमादिसंनोषमानमानसपर्यत्तृष्णा
संमोहादिदृष्टार्थनिवृत्तः सपवब्र
ह्मणउच्यते तथाहिजन्मनाजाय
तेभूदःसंस्कारादित्तउच्यते वेदा

व. ६
भ्यासात् भवेद्विशेषात् स नानातिव्रास
णः अनपवववसविदेवव्रासणेना
न्यतिनिश्चयः कर्मायोगीचवि
होसंयंतशालयं सशालयं सत्यंवे
कंठकैलासंजीराविभैरवास्तथा ।

विद्यतृपंचचैतन्यं पतन्मायास्वरूप
कं मायापरं भवेद्भूततत्परं ब्रह्मके
तले २ यो गीटेहाभिमान्येव भा
गीकर्मणि तत्परः ज्ञानी सोऽहम्
भिमान्येव तत्तत्तानाभिमानिता ॥

किं करोमि च यच्छासि विंशत्तुल्यं ।
मित्यजासि विंशत्तुल्यं । शान्तनामपुरितं स ।
वैमहाकल्यातनायथा केचिद्
दंति सावयववस्तुजानं मोक्षः के
चिद्दंति साकारस्य विनाशेण ।

विधियते तस्य प्रथमे सरुदाकाशे
सिद्धे नया जीव परमेश्वरयोरेकास्य
कण्ठमात्रः सिद्धे नया दिव्ये दानाव
द्वितक केशमनिप्रज्ञाः परमायया
भटाकर्मकटाकुलाद्वनयिथाडैतौ

व. तैवैशेषिकः अन्त्येभेदरताविवादक
॥ लदात्ततत्त्वतोयंवितामस्यात् सिद्ध
मन्तस्वभासकमलयेधीरः परं संश्रयेत्
नानास्वीयसुतववाटपटवोमयाटका
राहत्याः संख्यावैलववैधिकाविधि

यत्र सार्थकः समस्तरीशुभाच्च
त्रे प्रक्रियांचतरोविताम् इति
श्रीवज्रसूचि उपनिषत्समाप्ते

35